

SEDINTA

Comisiei Tehnice de Urbanism si Amenajarea Teritoriului a Primariei Municipiului Bucuresti din 7 Noiembrie 2007

Componenta Comisiei pentru aceasta sedinta: membri – Doina Cristea, Alexandru Beldiman, Constantin Enache, Dan Marin, Serban Sturdza, Dorin Stefan; presedinte – Viorel Hurduc. Au fost prezenti la sedinta domnii Adriean Videanu, Primarul General al orasului si Adrian Bold, Arhitect-Sef al Capitalei.

1. Restaurare si conservare Muzeul Curtea-Veche, Bucuresti (revenire)

Serban Sturdza isi mentine prozitia anterioara, cea de a se realiza aici o doar o reabilitare; in ce priveste acoperisul prezentat, el nu intruneste conditiile unei rezolvari profesionale – este evidenta, pentru d-sa, lipsa de trimp in pregatirea solutiei, neprofesionala, pe care o apreciaza drept un paleativ. In opinia sa, acoperisul provoaca o ciocnire intre sit si propunere.

Dorin Stefan se intereseaza de ce anume acest acoperis nu poate fi executat din lemn, cata vreme lemnul ar putea fi o prezenta mai discreta in zona.

Serban Sturdza crede si el ca o solutie a unui acoperis din lemn ar fi posibila, iar in ce priveste volumetria infatisata, aceasta este mult prea mare pentru a fi adusa la scara. Ar mai dori sa stie daca s-au facut in pregatirea proiectului studii de impact asupra bisericii Curtea Veche. Serban Sturdza propune o amanare a deciziei Comisiei, in conditiile in care s-ar putea vota pozitiv pentru reabilitarea complexului si refacerea bii turcesti, iar solutia de acoperire sa fie, pentru moment, amanata. Pe de alta parte, o structura rezolvata pe colturi este mai brutala decat, de pilda, o inchidere care ar putea fi rezolvata pe console.

Doina Cristea isi exprima retinerea in ce priveste structura, in aceasta formulare, care blocheaza orice posibilitate de a reconstitui, fie si imaginar, devenirea locului. Interventia, in aceasta stare, este foarte puternica si foarte limitativa. Opinia lui Dan Marin este ca pentru moment s-a realizat o scena de rock si nimic mai mult.

Directorul Muzeului, insa, sustine acoperirea cu o megastructura, dar intreaba cat anume va dura in timp aceasta optiune? Alternativa ar fi de a lasa structura descoperita, neprotejata, admitand ca non-interventia explicita este o buna solutie. Cere Comisiei o idee directoare in legatura cu evolutia acestui sit. Pe de alta parte, atentioneaza asistenta ca zona Centrului Istoric se transforma deja - deja apar in imediata apropiere constructii ciudate care vor

avea imediat dupa construire un impact major asupra centrului; in fine, viitorul Centru Cultural preconizat trebuie, totusi, pus la dispozitia turismului cultural.

Doina Cristea crede ca suntem deja intr-un impas, dar ca acesta se putea preveni daca s-ar fi provocat un parteneriat intre diverse institutii care puteau fi implicate in definirea acestui loc.

Dorin Stefan apreciaza ca structura metalica prezenta nu este de nivelul anului 2007, ci se situeaza undeva in anii 1960. In opinia d-sale, ar fi nevoie de o structura mult mai diafana. Dan Marin crede ca in apararea pe care dl Director a dorit sa o ofere alternativei acoperirii se strecoara cateva sofisme – de pilda, nu este sigur ca problema umezelii se rezolva doar prin structura noua si solida care ar asigura inchiderea; iar in ceea ce priveste o eventuala tergiversare de catre arhitecti a implicarii lor in rezolvarea acestui sit, declara ca nu isi aminteste de vreo solicitare directa si expresa pentru a ajuta la definirea acestui sit, rezolvat acum la nivelul Sali de sport din Pitesti din 1972. Intrebarea d-sale – de ce anume nu se face un concurs pentru realizarea acestei inchideri, partiale sau totale?

Adriean Videanu opineaza ca pentru acest sit se pune problema unei dualitati – calitate si termen, acestea fiind, in opinia d-sale, cele doua elemente definitorii ale interventiei.

Comisia cenzureaza la modul pozitiv proiectele si incearca remedierea defectelor proiectelor prezentate, insa Primarul General atrage atentia asupra faptului ca uneori anumite proiecte sunt blocate tocmai din dorinta de a le perfectiona. Pe de alta parte, in opinia d-sale, trebuie sa fim de acord ca si banii conteaza, mai ales pentru ca altfel vor fi cheltuite fonduri proprii, din buzunarele cetatenilor, acolo unde puteau fi cheltuite sume pentru dezvoltare provenite din UE. In opinia d-sale, trebuie cautate de multe ori, ca si in acest caz, o solutie de compromis, pentru ca altfel termenele si oportunitatile vor trece peste noi, fara ca noi sa putem profita de ele.

Alexandru Beldiman se declara in principiu de acord cu spusele dlui Primar General, insa semnalizeaza ca desi proiectul se intinde ca preocupare de ani de zile, el nu a fost prezentat Comisiei decat foarte recent, lucru care contrasteaza cu faptul ca problema ridicata este de o importanta covarsitoare pentru Bucuresti. Iar daca, in aceste conditii, imaginea este falimentara, ceea ce se va petrece va fi inca o palma pe obrazul orasului. Nota interventiei acesteia fiind, in opinia d-sale, una foarte proasta. Propune sa se voteze, in primul rand, daca solutia problemei ridicate este ca situl sa fie inchis sau sa se opteze pentru o interventie deschisa. Se declara ferm impotriva proiectului, in forma prezentata. Pe de alta

parte, se realizeaza opiniei dlor Serban Sturdza si Dorin Stefan privitoare la posibilitatea unei structuri de lemn, dintre care cele contemporane ajung fara probleme la rezistenta metalului, dar fata de care ofera o imagine incomparabil mai buna. Propune, si in ceea ce priveste accesarea fondurilor, problema votarii sau avizarii pe componente, asa cum s-a sugerat.

Constantin Enache se declara pentru solutia formala de acoperire a sitului, pentru ca astfel formulata, aceasta acoperire ar permite vizitarea Centrului pe tot parcursul anului, dar este si el categoric impotriva formularii prezentate.

Primarul General se declara de acord cu ideea concursului, in tema caruia poate fi inclusa optiunea pentru o inchidere din lemn.

Serban Sturdza, insa, atrage atentia ca din punct de vedere al restaurarii si reabilitarii unui sit cu valoare istorica, optiunea de a inchide fata de cea de a lasa liber sunt lucruri care au impacturi diferite. Se declara personal pentru acoperire, dar nu pentru inchidere si crede ca solutia durabila, in acest caz, este una de inchidere, nu de acoperire. Opteaza, totodata, pentru reabilitare si pentru refacerea bii turcesti, iar in ce priveste acoperisul, este de parere ca trebuie realizat un concurs, daca se poate chiar cu o forma precizata dinainte.

Viorel Hurduc se opune acoperirii catema data dinainte a concursului. Serban Sturdza, insa, este convins ca locul are in primul rand probleme de intretinere, iar in raport cu aceasta constata si aici, ca si in toata tara, defazarea intre timpul si utilitatea interventiei - unele situri trebuiau demult reabilitate sau protejate. Din acest punct de vedere, al colaborarii naturii sitului cu viata efectiva a obiectelor sale in raport cu mediul, crede ca trebuie optat pentru cele mai simple solutii.

Alexandru Beldiman este de parere ca trebuie validata tema de concurs, se declara pentru divizarea avizarii in doua si pentru precizarea unei teme de concurs de catre Comisie in acord cu promotorii proiectului.

Dan Marin isi exprima parerea ca exista o problema de ordin tehnic, in care decizia priveste de fapt alte foruri de competenta decat pe cea compusa strict din arhitecti si crede ca aceasta Comisie ar trebui sa se pronunte strict din punct de vedere al arhitecturii interventiei propuse si a relatiei ei cu locul. Inchiderea in cutie i se pare, personal cea mai slaba solutie. Viorel Hurduc confirma ca, in acest moment, Comisia trebuie sa decida care este solutia cea mai buna pentru protejarea si conservarea sitului. Adriean Videanu intervine afirmand ca solutia care i se pare oportuna in aceasta problema este un concurs de

arhitectura pentru închiderea într-o formă sau alta, care va fi stabilită de proiectant și Comisie, a sitului printr-un concurs de arhitectură.

Rezoluție – se va organiza un concurs pentru rezolvarea închiderii sitului într-o formă care se va discuta; tema concursului va avea la bază o expertiză realizată de un complet interdisciplinar.

.....

2. PUZ Pasaj Piata Romana, proiectant BBM (consultare)

Se preconizează realizarea unui pasaj pietonal în acest punct de mare circulație al Capitalei, cu scopul de a facilita circulația pietonilor prin subsol și, astfel, de a-i proteja, pe de o parte, de a fluidiza traficul auto, pe de altă parte. Soluția va fi una care la sol presupune giratia pentru autovehicule; pentru moment aceasta a rămas nestudiată. Pasajul va fi realizat pe direcția E-V, sub nivelul de calcare; dedesubt vor fi organizate spații tehnice; tunelul auto va fi gândit astfel încât să poată suporta turismele mari. În ce privește pasajul auto pe direcția Str. Eminescu – Piața Română, accesul în acesta se va face încă din zona Str. Polona. În subteran va fi prevăzut un parcaj de 300 de mașini.

Inginer Todoran: “Caietul de sarcini prevedea un pasaj subteran pentru pietoni, însă în studiul de fezabilitate am arătat că se poate face și un transfer auto, pentru a se degaja piața.”

Constantin Enache își exprimă adevărată dezaprobare pentru cea de-a doua variantă prezentată, cu o săpare mai adâncă. În opinia sa, soluția este mai elegantă; pasajul, situat la un nivel suficient de jos, nu ar constitui un inconvenient.

Serban Sturdza opinează și el că varianta secundă ar prezenta mai multe avantaje; observația/sugestia sa este că intervenția în infrastructură va duce inevitabil și la intervenții la nivelul solului.

Doina Cristea este de părere că ar fi favorabil un studiu al imaginii la nivelul pietonului; atrage atenția asupra amenajării ambientale.

Dorin Stefan este de acord cu propunerea, fără comentarii.

Dan Marin crede că dacă accesul dinspre Bd. Dacia spre Piața Română poate fi dispărat, pentru că s-ar putea găsi o formulă pentru obținerea unui singur fir pe Eminescu, accesul spre și dinspre Bd. Dacia în pasaj se va dovedi extrem de dificil și va fi aglomerat – cum anume vor fi accesele? de ce apar aici aceste accese? unde anume vor fi ele rezolvate?

Cat priveste Piata Romana, este de parere ca nu exista o preocupare evidenta pentru imaginea urbana. Personal, spera sa apara o plantatie la limita trotuarului. Apoi, este de parere ca numarul de accese in subsol, 6, care trebuie prevazute cu ascensoare, deranjeaza si circulatia, si vizual – prezenta lor este puternica.

Adrian Bold: “De cateva luni, nu se mai poate circula deloc in Bucuresti la anumite intervale orare. Solutia care trebuie data acestei probleme este una globala. La anumite ore, calea este libera. Analizele de trafic trebuie facute la anumite intervale orare. Propunerea dlui. Beldiman, desi decenta, nu este decat o rezolvare partiala a problemei. Studiile arata ca parcajele in zone aglomerate aglomereaza, iar noul pasaj nu va face altceva decat sa atraga si mai multe automobile in zona. In aceste conditii, cred ca pasajul propus ar face mai mult rau decat bine. Masurile de restrictie care trebuie luate vor privi in principal sistemul de supraveghere al traficului, iar reglarea de trafic trebuie sa fie una datorata administrativului, tinand cont de faptul ca au fost inregistrate deja peste 1 milion de autoturisme in Bucuresti la nivelul anului 2007 si se asteapta ca pentru anul 2008 acest numar sa atinga aproape 2 milioane, in conditiile in care arterele pot fi largite foarte putin sau deloc. Aici, in acest punct problematic al Capitalei, ar trebui initiata o analiza SWAT, pentru a vedea la modul real ce se intampla atunci cand vom atrage masini. In al doilea rand, parkingul din Piata Romana mi se pare inoportun – daca el nu are si nu poate avea o capacitate mare, intrebarea care se pune este cui anume il aloc? As aloca mai degraba subteranul pentru parcurs pietonal subteran, cu scoaterea tuturor chioscurilor de pe trotuare.”

Gheorghe Udriste: “O artera modernizata atrage intotdeauna trafic. Nimic nu garanteaza ca acest pasaj nu va avea aceeaasi soarta.”

Adrian Bold isi exprima convingerea ca singurul lucru care ar putea limita sau descuraja traficul auto este, pentru moment, sensul unic.

Doina Cristea este de parere ca trebuie limitata parcare pe o singura cale de deplasare, iar retragerea primelor masini care parcheaza se va face la cel putin 20 de m. de intersectie.

Adrian Videanu anunta pe cei prezenti ca la sfarsitul lunii noiembrie 2007 va avea loc o dezbatere asupra sensurilor de circulatie si traficului din Bucuresti in care urbanisti si ingineri de trafic englezi vor prezenta concluziile catorva studii.

Gheorghe Udriste opineaza ca solutia cea mai buna ar fi sa se pastreze circulatia actuala si sa se realizeze pasajul pietonal.

Viorel Hurduc: “Propun ca pentru moment sa se realizeze pasajul rutier indicat in prima solutie a dlui. Beldiman; daca se va dovedi ca nu este un castig, spatiile exterioare pietei se vor transforma in parcare sau in spatii cu o alta destinatie, iar interiorul va deveni pasaj pietonal.”

Gheorghe Udriste: “Blocajul principal al Pietei Romane se datoreaza circulatiei pietonilor. Predominanta a fost si trebuie sa ramana crearea pasajului pietonal, care sa degajeze arterele la suprafata.” Ing. Todoran: “Studiul de fezabilitate in discutie este fara masini, doar pentru pietoni.”

Dorin Stefan este de parere ca din moment ce studiul are doua etape, se poate reveni in Comisie pentru avizarea primeia dintre ele.

.....

3. PUZ dublare diametrala Nord-Sud

(Buzesti – Berzei – Vasile Parvan – Hasdeu – Uranus – Calea Rahovei)

Constantin Enache, cel care prezinta proiectul, arata ca pentru realizarea acestei artere care va fi una dintre marile cai de acces ale Bucurestiului, va fi necesara demolarea unor cladiri, dar si, in paralel, o restrangere a drumului, pentru unele portuni, la doar 18m. Vor mai trebui prevazute catevasensuri giratorii. Intr-o alternativa secunda, insa, strada Izvor va ramane singura, daca nu va fi cumva “apropriata” acestui proiect.

Optiunea pentru un traseu sau altul trebuie discutata; la nevoie, se poate chiar subtraversa si Piata Cosbuc, insa este evident ca Sos. Viilor nu are cum sa preia Uranus.

Doina Cristea arata ca nu ar fi o buna optiune sa fie prevazute fronturi la strada pentru aceasta artera - dimpotriva, ea ar trebui sa fie una ”eliberata” – insa indiferent de ceea ce se va petrece, legat de acest viitor bulevard, optiunea celor care-l vor defini trebuie sa fie dubla – pentru o cat mai buna rezolvare a circulatiei, pe de o parte, pentru obtinerea unei imagini urbane de prestigiu, pe de alta parte. Iar pana verde care-i va fi atasata trebuie si ea populata cu elemente de amenajare urbana; sa inchidem bulevardul nu este o optiune, pentru ca rezulta un culoar care are o slaba legatura cu orasul.

Daca va fi sa se construiasca de-a lungul acestui bulevard, atunci aici ar trebui sa fie locul unor institutii de mare prestigiu, institutii europene de tinuta.

Viorel Hurduc instiinteaza Comisia ca diferenta de nivel intre nivelul de calcare al cladirii Parlamentului si nivelul Parcului Izvor este de 15,80m, iar racordarea acestor capete ale

secvenței ascendente a bulevardului se poate face în taluzuri. Ceea ce se dorește, în opinia d-sale, este realizarea unui bulevard de promenadă; anunța Comisia că în subteranul planșeului se poate construi. Giratia care ar lega viitorul bulevard de Splai va avea un diametru de 110m. se poate dezvolta inclusiv un lac în actualul Parc.

Rezoluție: întrucât mai sunt de definitivat o serie de detalii ale acestei prezentări, se propune rediscutarea ei în Comisie peste un interval de două săptămâni.

.....

4. PUZ Splaiul Unirii nr 165, proiectant HAX

În introducerea prezentării, Viorel Hurduc apreciază că dezvoltarea naturală a Bucureștiului este pe diagonala apei, respectiv a Dambovitei: “Cred că Bucureștiul își va dezvolta un centru pe direcția apei. Într-o optică de acest fel, Lacul Morii și Lacul Vacaresti pot fi poli “naturale”. Iar o pană pe marginea apei este un lucru posibil.

Dambovita, pentru a “accesa” orașul, poate ieși din matca în 5 locuri: în zona Carrefour Orhidea; în zona Casa Radio; în zona Izvor / în Piața Unirii/ în zona Timpuri Noi, într-un luciul de apă care poate avea 90x100m. Pentru că zona Timpuri Noi-Trigranit este actualmente destructurată, iar apropierea ei de Centru este totuși o realitate, am considerat că aici poate fi locul pentru o serie de clădiri reprezentative. Propunerea noastră preconizează aici un Centru Comercial desfasurat pe 6 etaje, un hotel și un Centru de Conferințe. Dorința noastră a fost de a realiza un pol urban foarte bine echipat.”

Doina Cristea observă că ieșirea spre autostradă se suprapune cu circulația în sens perpendicular: “Cum suportă Splaiul evenimentul anunțat și cum vor fi rezolvate toate circulațiile care se vor intersecta în zona? Și să nu uităm că, după studiile INCERC, clădirea se va afla în zona de risc seismic.”

Constantin Enache: “Dacă proiectul nu speculează, el va antrena o evoluție pozitivă a zonei și orașului. Ca sugestie, mi-aș dori ca strazile interioare să fie fără sicane, pentru a fluidiza traficul.”

Dan Marin consideră că proiectele de acest fel sunt bune, întrucât ele reușesc să disipeze o anumită concentrare a orașului pe doar câteva zone, introducând în oraș alte zone vitalizate.

Dorin Stefan: “Mi-aș fi dorit o deviere de macar 5 grade a volumului, ca o urmă, un semn istoric, dar aici nu se mai găsesc urme istorice. Ceea ce aș dori să nu se întâmple ar fi ca tramvaiul să nu coboare chiar în intersecție.”

Rezolutie (Constantin Enache): se avizeaza favorabil, cu conditia ca intersectia cu Str. Avalansei sa fie facuta cu denivelare si strazile sa fie concepute cat mai fluent.

.....

A mai fost avizat, fara discutare detaliata, PUZ Sos. Alexandriei.